

במה בהמה פרק חמישי שบท

גורה אור השלם

ה

1. אַתֶּם אָנוּ מִזְעַקְתָּה דָל גָם
הָוָא יִקְרָא וְלֹא יַעֲנֵה:
מִשְׁלֵי רָא גַן

דעת הרשעים תי"ו של דם. נון מסכם סמלים בכלי מון מסכימים

ה' למד בדורות וסתורית מיו על מלומדים
ה' תלמידים סגולמים וסגולניות על כל
ה' מועצות סגנונות המכובש שיענו

כללי נמכת: **קצפת** אף וחימנה. קסה לרטצ'ן^ה למילוי צפ'ק דלאטקט ע"ג ודו"ד. ובכ' מתיב חימסlein הין לי' לכטניז'ן נוקס' ס' וונגע פימס ומיטני' בלחן ליטרלן כלון נכללים הלג'ן דלחן ראקי'ן^ו חימסlein על יטראלן ווּהאַרְיָן דלאטקט'ן ע"ג קפסה לרטצ'ן נדרטיס ודו"ד^ז (ב') או מל' פימסlein מסקה קרגנו לכטניב'ן חימסlein הין לי' ופלר'יך ודיה' מתיב ייגורמי' מפי' קף' ווּהאַרְיָן ומיטני' כ' צו' מיל' פימסlein:

הוּא כְּבָדָק וְנִזְכֵּר, וְעַד כֵּן, כְּמֵתָה שֶׁל
חֹזֶל הַלְּיִקְמָדָה לְמַעַן בְּלִימָדוֹ וְלִלְמָד
מִמְּנָה וּכְמוֹתוֹ וְמוֹמָנוֹ דַּיְמָרְקָלָה בְּכָה
לְבָנָיו, וְלִזְכָּרָה בְּלִימָדוֹ וְלִלְמָד
בְּכָוּנָנוּלָם וְלִזְכָּרָה לְלִי
סְפָמָוָלָן וְלִזְכָּרָה לְלִי סְפָמָוָלָן קְלִמָּה
לְלִלְטָעִים מְמָה הֲכָלָן נְלִידִיקִיסָּן מְמָה
לְזִינְדִּיקִיסָּן דִּיזְיִי רִי מְלָעָד דָּהָר רִי
לְגַמְּרָן בְּמַנוֹּךְ דְּמִיְמִי חָזָקָן מְמָה כְּמוֹת
לְגַמְּרָן וְסָכָל קְלִמָּה לְמַף בְּצֻעָם קוֹלְצָן
דְּגַמְּרָל סְכִי מְפָן וְסָמָת חָזָות וְעַל
סָה הָן סְמָכָן לְזַכְרָה וְסָמָת חָזָות
וְזַכְרָה וְזַכְרָה בְּכָה בְּרִסְמָה מְוּמָל

לעומת זכות קיימת ולעומת
הן מוכליים חותם וכן שוחה מומלך

אין מיתה בלבד חטא. פ"י (מיטא)

לפי שסגורה נלה מה ענ' הדঙגס ווין יטוריים צלען עון צלען (ז' נ'): חוטטיטס מה נלה שסגורות עונות מה נלה איזוניות ווין ענ' דע ליטמר (אשושות נ'): גיב' שעיל צלען קי' ס' (לעגן נעליו מען סייקומיס מסמען דיסקסטיס באליטס ען צונג הכל מילוי פיסומי הנגיגס סאן מכווניס דכממיית קרלה: לדרייבר

וְאֵעַג דְּלָא מִקְבְּלִי לֹכֶד
כְּלָמָד נִכְמָנוּן לְפָטָר
סָנָם לְאָס מְוֻטָּצָה צִוְּוֹן גְּנוּגָן
יְוָן (צִוְּקָה בְּזַבְּבָעָה) וְצִבְּרָקָעָה

אלא אימא על זוקנים שלא
רב יהודה הוה יתריב קמיה
ההיא איתרנא קא צווחה
משוגה בה א"ל לא סבר ליה
מעוקת רל גם הוא יקרא ולא
נננה רישך בקרויו רישא
ההיא יתריב מר עוקבא אב בא"ד
עד כה אמר ה' רינו לבקר

ול מיד עושק פן התזה כאש
מן מכבה מפני רוע מעלהיהם
לאר' סימון לכהיניהו מר להו
אל' לא מקובל מינויו אל'
ל' לכהיניהו מר דא"ר אהא
ה לא יצתה מודה טובה מפי
לרעעה חוץ מדבר זה דכתיב
עבור בתוך העיר בתוך
תו על מצחו האנשים
יים על כל החטויות הנעשות
הקב"ה לגבrial לך ורשות
צדיקיםתו של דיו שלא
אכאי חבלה ועל מצחם של
לו ברכו יי"ל

וְאֵם כִּי שָׁלַטְתָּ בָּן
מוֹרָה מוֹרָת הָרִין לְפִנֵּי הַקָּבָ"ה
נוּ אֲלֹו מַאֲלֹו אָמָר לְהַלְלוּ
חַלְלוּ רְשֻׁעִים גְּמוּרִים אָמָרָה
יְהִיה בִּכְדֵם לְמַחְות וְלֹא מִיחּוּ
רוּדְעַ לְפִנֵּי שָׁאָם מִיחּוּ בָּהֶם
^(ט) (אמָר) לְפִנֵּי רְבָשׂוּעַ אָם
מֵגְלוּ וְהַיָּנוּ דְבַתִּיבָּן
וְנְשָׁמָן תַּהֲרֹגְנוּ לְמַשְׁחִיתָה וְעַל
לְיוּ הַתְּיוּ אֶל תַּגְשּׁוּ וּמַמְקָדְשִׁי
חַלְלוּ בְּגַנְשִׁים הַזּוּנִים אֲשֶׁר
רַב יְוָמָה אֶל תַּקְרִיבָה מִקְדָּשִׁי
תַּלְלֵי אֲשֶׁלְתָּהָרְתָּה וְעַל

כולה מלאך ועד האז ומיד
אשר מפני צפונה ואיש כל
ההסoper במתניו ייבאו ויעמדו
לתוכו ה'בב' ה'המחייב ממסום

קכליי. מי שמי רצך לחי נכו
ויל וויל ב"ד יכו כחמיין: דלפיג' צ-
סנידיו לטפונן: חוץ מדער זא. צנעל'

**זקניהם מה חטא
מיוחה בשירים
רשומות אל אתה
كمיה ולא הוה
מר אוטם אונזען
יענה אל^ו
דרישך בחמיימן
רכתיב^ב בית ז**

משפט והציגו
חמותי ובערחה זו
ונgo' א"ל ר' זיר
רב' ריש גלהות
אע' ג' דלא מוקטן
בר' חנינא מעו"ד
הקב"ה וחזר בז'
ויאמר ה' א"ל
ירושלים והתנו
הナンחים והנהנחים
בתוכה וגנו' א"
על מצחן של
ישלטו בהם כב
חו"ש ור' חי
מכלנו ס' ט' כ' ל' פפי ס' קען
למבדיו נס'
תקונות אומיליט
יסים ציל צלי^ט
קמישים: קוממו
עתה לתומחות
ה' הי' לרשות
הו' צוי דוד
סתיו ס' ימן
להם ועד ס' קו':
ז' עוד זכות
וילאקס מען
ויל' צאניליט
ל' מכלון ווילך
ויל' צאניליט

ז. קאנט. וס"ע וועי מ"ש
טו: על היגיינן
ח'ארהן (ז) ווועיז ז

וגו. נטענים מילויים מיטריאליים: מטהרין
זה שוכנויות לדזרל נטען (ו' עז' ש'
נען מלחמות כתהנחות קבוצות הנצנץ
נען כל קבוצות
מלון נטולcis: עננו יט'
הדריך בדרכו של צדקה ו'

יונתן גפן, נס ציונה

ה' תומפות

וְנִי מַלְכוּן וְנִי סָלוֹ
אֲקִים מַטּוֹתָ
 נָסָס אֲקִים מַטּוֹתָ
 וְאֶתְתָּן נָגָן יְלֵגָה
 לְמֻכָּתָם שְׁלָלָתָם : וְזֶה
 כָּרִים אֲתָא אֲגָדָתָם
 מַעַל פְּנֵיכֶם עַד עַמָּךְ
 אֲגָדָתָם בְּנֵיכֶם

ישראל במקורה אמרו בדבר זה
הה ביותר ונראה ליה
הנה, והכי אמרו

אשית דר' אשיעו
וסורה לאחר. ואיתא
וינוינס אמי השאן
מאחר, ומבלעד
שונן שלא קיבלה
וישעה (ב) אני
ר' שותף לאחר
אלך ר' שמעון
לט. אמר ר' שמעון
אלך ר' שמעון
באמצעיתה, תורו

פרק ה'.

בכלבו זו, הזכיר איזהו לאטעה במשפט ובזכותו שעה עלה קראן. ח' צבאות תעשה זאת וגנו': אמר רב אמי אין מיתה בלבד חטא ואין יסורין בלבד עין אין מיתה בלבד חטא דכתיב¹¹ הנפש החוטאת היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא בעון הבן צדקה הצדיק עליו ורשות הרשע עליו תהיה וגנו' אין יסורין בלבד עין דכתיב¹² ופקדתי בשבט פשעם ובגנעים עונם מיתבי